

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.926 van 1 februari 2001
in de zaken A. 73.294/XIV-402
A. 73.295/XIV-403.**

In zake : 1. XXX
2. XXX,
wonende te 4030 GRIVEGNEE

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Angolese nationaliteit, op 17 februari 1997 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 21 januari 1997 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd haar als
vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat XXX van
Angolese nationaliteit, op 17 februari 1997 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 21 januari 1997 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als
vluchteling te erkennen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikkingen van 20 mei 1999 en 19 mei 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 28 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat C. DECORDER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de samenvoeging van de beroepen.

Overwegende dat de echtgenoten XXX en XXX ieder in een afzonderlijk verzoekschrift opkomen tegen de weigering om hen als vluchteling te erkennen; dat de afwijzende beslissing, die ten aanzien van de vrouw genomen, op de niet-erkenning van haar echtgenoot steunt; dat in het belang van een goede rechtsbedeling het dan ook aangewezen is beide zaken wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten;

2. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De echtgenoten XXX en XXX van Angolese nationaliteit, komen op 7 maart 1993 in het Rijk aan en vragen twee dagen later om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.2. Beide aanvragen worden door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 oktober 1996 verworpen. De beslissing, die ter attentie van de man wordt genomen rust op volgende redengeving :

"(...)

L'intéressé, de nationalité angolaise, serait arrivé en Belgique le 7 mars 1993 via l'Italie et muni de son passeport personnel qui lui aurait été volé. Il s'est déclaré réfugié le 9 mars 1993 en compagnie de son épouse, Madame XXX

Selon ses dernières déclarations, l'intéressé, sympathisant de l'UNITA (Union Nationale pour l'Indépendance Totale de l'Angola) depuis 1991, aurait loué une de ses maisons à ce parti. Quelques temps avant les élections de septembre 1992, il aurait été contacté par un responsable de l'UNITA pour exercer la fonction de propagandiste, ce qu'il aurait fait. Le 1er novembre 1992, des agents du MPLA (Mouvement Populaire de Libération de l'Angola) seraient venus chez lui et auraient violé son épouse. Tentant de la défendre, il se serait fait tirer dessus et aurait été atteint par une balie. Le laissant pour mort, les soldats seraient partis. Son épouse l'aurait alors conduit à l'hôpital où il serait resté quelques semaines pour ensuite aller se réfugier, en compagnie de sa famille, chez son frère jusqu'à la date de leur départ pour la Belgique.

A l'appui de ses déclarations, l'intéressé a versé au dossier un certificat médical établi à Liège en juin 1993 attestant que l'intéressé a été blessé par balie, de même qu'une lettre émanant de la représentation de l'UNITA pour le Benelux confirmant que l'intéressé était sympathisant de l'UNITA en Angola, à laquelle est jointe la fiche d'adhésion du requérant à l'UNITA-Liège. Ces

documents n'apportent cependant pas, par eux-mêmes, d'éléments suffisamment précis et convaincants permettant d'établir que l'intéressé aurait effectivement vécu les faits tels qu'il les a relatés. Par ailleurs, ils ne peuvent, en eux-mêmes, pallier au manque de crédibilité du récit présenté, celui-ci étant émaillé de contradictions, d'éléments erronés et d'imprécisions.

En effet, si au stade de la recevabilité, l'intéressé a présenté un récit suffisamment précis pour que soit justifié un accès à la procédure, une audition ultérieure, plus approfondie, a révélé un certain nombre d'éléments ôtant toute crédibilité à ses allégations.

Ainsi, dans un premier temps, en recevabilité devant le Commissariat général, il a déclaré avoir obtenu le passeport nécessaire à son voyage pour la Belgique grâce aux démarches effectuées par son frère en novembre 1992, soit après les persécutions prétendument subies. Or, il apparaît sur le formulaire de demande de visa émanant de l'ambassade italienne en Angola que ce passeport a été délivré en juin 1992, soit avant les problèmes prétendument rencontrés. Mis face à la contradiction, l'intéressé a alors prétendu qu'il avait lui-même entrepris les démarches d'obtention du passeport, et ce pour des motifs professionnels.

En outre, lors de la première audition devant le Commissariat général, expliquant les circonstances dans lesquelles il a commencé à faire de la propagande, il a soutenu avoir été contacté par le dénommé FERNANDO MANUEL, chef de section dans le quartier de Rocha-Pinto. Au cours de la seconde audition devant la même instance, par contre, questionné sur la fonction assurée par le précité, il a déclaré ne pas la connaître.

Par ailleurs, bien qu'il prétende avoir loué, depuis 1991, une de ses maisons où se serait installé le comité de l'UNITA à Rocha-Pinto, et avoir assuré la propagande du parti pour ce même quartier, les indications qu'il a fournies concernant les dirigeants de l'UNITA dans ce quartier ne correspondent en rien aux informations mises à la disposition du Commissariat général par la représentation de l'UNITA pour le Benelux.

Enfin, il importe de relever que les propos de l'intéressé se sont révélés tout à fait imprécis et inconsistants concernant la période durant laquelle il aurait effectué cette propagande et les gens avec lesquels il l'aurait fait.

On ne peut, dans ces conditions, accorder foi à ses allégations.

En conclusion, l'ensemble des éléments ci-dessus évoqués empêche de considérer qu'il existerait, dans le chef du requérant, une crainte de

persécution actuelle, fondée et raisonnable telle que définie par l'art. 1er, par. A, al. 2 de la Convention de Genève du 28 juillet 1951. On ne peut, partant, lui reconnaître la qualité de réfugié.
(...).".

1.3. Wat de vrouw betreft, wijst de Commissaris-generaal erop dat deze haar aanvraag verbindt aan de aanvraag van haar echtgenoot.

1.4. Verzoekers tekenen tegen deze weigeringsbeslissingen op 5 november 1996 in het Frans hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.5. De beroepen worden opgeroepen op de zitting van 21 januari 1997. Op deze zitting verschijnen verzoekers niet. Zij worden evenmin vertegenwoordigd door een raadsman. Dezelfde dag neemt de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissingen waarbij de beroepen ontvankelijk, maar ongegrond worden verklaard en de erkenningen van de hoedanigheid van vluchteling derhalve worden geweigerd. De beslissing waarbij het beroep van de man wordt verworpen, is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat noch appellant, noch een advocaat voor hem, ter zitting verschijnt;

Overwegende dat van appellant geen verhoor kan worden afgenomen, zodat de in het summier verzoekschrift vermelde feiten niet kunnen worden getoetst;

Overwegende dat het dossier geen elementen bevat die de beslissing van de Commissaris-generaal kunnen hervormen;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie zich na onderzoek aansluit bij de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal en diens motieven tot de hare maakt".

De beslissing, waarbij het beroep van de vrouw wordt afgewezen, rust op volgende redengeving :

"Overwegende dat noch appellante, noch een advocaat voor haar, ter zitting verschijnt;

Overwegende dat appellante haar aanvraag om de vluchteling te worden erkend, verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot, Rogeiro Kiangana;

Overwegende dat bij beslissing van 21 januari 1997 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aan XXX de status van vluchteling werd geweigerd;

Overwegende dat derhalve in hoofde van appellante geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kan worden in aanmerking genomen".

3. Over de gegrondheid van het beroep van XXX

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert : "SCHENDING VAN HET 3DE EN 8STE LID VAN ART. 57/12 WET 15.12.1980", doordat de bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer de zaak heeft behandeld zonder dat de eerste voorzitter de zaak aan deze kamer heeft toegewezen;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het derde en het achtste lid van artikel 57/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geenszins de verplichting opleggen om bij afzonderlijke beschikking de zaak aan een kamer toe te wijzen;

3.1.3. Overwegende dat zo uit artikel 57/12, achtste lid, van de wet van 15 december 1980 volgt dat de eerste voorzitter voor de verdeling van de zaken instaat, deze wetsbepaling niet inhoudt dat de eerste voorzitter voor iedere zaak een aparte

toewijzingsbeslissing moet nemen; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert : "SCHENDING VAN HET 4DE LID VAN ART. 57/12 WET 15.12.1980", doordat de bijzitter door de Kamervoorzitter niet werd gemachtigd om in deze zaak als verslaggever op te treden;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het vierde lid van artikel 57/1 van de wet van 15 december 1980 niet de verplichting oplegt om bij afzonderlijke beschikking de bijzitter te machtigen als verslaggever op te treden;

3.2.3. De machtiging die een bijzitter moet bezitten alvorens als alleenrechtsprekend lid te kunnen zetelen, van algemene aard kan zijn en niet voor iedere zaak afzonderlijk moet worden gegeven; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert : "SCHENDING VAN ARTIKEL 149 VAN DE GRONDWET EN ARTIKEL 62, LID 1, WET 15.12.1980", doordat de aangevochten beslissing niet stelt wanneer en door wie de aanvraag tot erkenning als vluchteling ontvankelijk werd verklaard;

3.3.2. Overwegende dat geen enkele bepaling voorschrijft dat in de beslissing van de Vaste Beroepscommissie een vermelding betreffende het ontvankelijk verklaren van de aanvraag moet worden opgenomen; dat het derde middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel aanvoert : "SCHENDING VAN ARTIKEL 4, lid 2, K.B. 19.05.1993, ARTIKEL

57/20, 2de lid, 2de zin en
ARTIKEL 62, lid 1, WET
15.12.1980

ARTIKEL 149 VAN DE GRONDWET", doordat "de" beslissing houdende bepaling van de taal van de rechtspleging door de eerste voorzitters werd genomen, terwijl gelet op het verschillend taalstatuut van de eerste voorzitters twee beslissingen moesten zijn genomen;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat kwestieuze beslissing gezamenlijk dient te worden genomen;

3.4.3. Overwegende dat luidens artikel 8, § 2, vierde lid, van de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de eerste voorzitters "gezamenlijk" de taal van de rechtspleging bepalen indien de vreemdeling verklaart de hulp van een tolk nodig te hebben; dat uit deze bepaling volgt dat beide eerste voorzitters bij het bepalen van de rechtsplegingstaal samen moeten optreden; dat twee afzonderlijk beslissingen niet vereist zijn; dat één beslissing, gesteld in het Nederlands en het Frans, en ondertekend door de twee eerste voorzitters volstaat; dat het vierde middel niet gegrond is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker als vijfde middel aanvoert : "SCHENDING VAN ARTIKEL 782 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK", doordat de bestreden beslissing niet werd ondertekend door de griffier;

3.5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 782 Ger. W. geen toepassing vindt, gezien geen griffier tussenkomt;

3.5.3. Overwegende dat de ondertekening van de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie niet wordt geregeld door artikel 782 Ger. W., maar door artikel 19, eerste lid, van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat deze bepaling de medeondertekening door de secretaris niet voorschrijft; dat het vijfde middel moet worden verworpen;

3.6.1. Overwegende dat verzoeker als zesde middel aanvoert :

"RECHTSMISBRUIK

SCHENDING VAN

-ARTT. 41, § 1, 44 en 45 samengeordende wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken

-ART. 24 Wet op het gebruik der talen in gerechtzaken

-HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL

-DE INFORMATIEPLICHT",

doordat de oproeping voor de zitting van de Vaste Beroepscommissie in het Nederlands was gesteld, terwijl bij de indiening van de beroepsakte van de Franse taal gebruik werd gemaakt;

3.6.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker tevergeefs inroept dat zijn taalkeuze impliciet bleek uit het verzoekschrift dat in de Franse taal was gesteld, dat de beroepsakte geen keuze van de taal der rechtspleging bevatte zodat de eerste voorzitters het beroep in functie van de werklast van de kamers aan een Nederlandse kamer hebben kunnen toewijzen;

3.6.3. Overwegende dat het taalgebruik door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen niet wordt geregeld door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik

van de talen in gerechtszaken, noch door de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, maar door artikel 54/4 , § 3 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wet van 10 juli 1996 (definitief stelsel) of door artikel 8, § 2, vierde lid, van de wet van 10 juli 1996 (overgangsregeling); dat in de beroepsakte aan de Vaste Beroepscommissie verzoeker te kennen gaf de hulp van een tolk Lingala nodig te hebben; dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, § 2, vierde lid, van de wet van 10 juli 1996 het de eerste voorzitters van de Vaste Beroepscommissie dienvolgens toekwam de taal van de rechtspleging te bepalen; dat in functie van de goede werking van de dienst deze het Nederlands als rechtsplegingstaal hebben kunnen aanwijzen: dat de oproepingsbrief bijgevolg in die taal moest worden opgemaakt; dat zo verzoeker het Nederlands niet machtig was, het hem toekwam zich omtrent de precieze inhoud van het hem toegezonden, officieel bericht te laten voorlichten door iemand die deze taal wel machtig was; dat gezien verzoeker in zijn beroepsakte verklaard had de hulp van een tolk nodig te hebben, hij zich op de zitting via een tolk verstaanbaar had kunnen maken; dat het zesde middel niet gegrond is;

3.7.1. Overwegende dat verzoeker als zevende middel aanvoert : SCHENDING VAN

- art. 6, lid 1, van het Vredesverdrag dd. 30 mei 1814 gesloten tussen Frankrijk en de Geallieerde Mogendheden
- art. 1 van de VIII artikelen van 21 juli 1814 waardoor Willem van Oranje de souvereiniteit over de Belgische Provinciën aanvaardde
- art. 65 van de slotakte van 9 juni 1815 van het Weens Congres van februari 1815

-het beginsel van de Rechtsstaat", doordat de tegenpartij die zich zelf op het grondgebied bevindt door een revolutie niet aan verzoeker het bevel kan geven het grondgebied te verlaten;

3.7.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de Belgische Staat zoals opgericht door het Voorlopig Bewind op 4 oktober 1830, werd erkend door de soevereine staten overeenkomstig de internationale rechtsregelen, dat de Belgische Staat dienvolgens over het recht beschikt de toegang en het verblijf van vreemdelingen op zijn grondgebied te reglementeren;

3.7.3. Overwegende dat dit middel niet dienstig wordt ingeroepen tegen een beslissing waarbij uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van een vreemdeling uitspraak wordt gedaan; dat bovendien verzoeker voorbijgaat aan het Verdrag der XXIV Artikelen, ondertekend te Londen op 15 november 1831, waarbij de soevereiniteit van het onafhankelijke België door de toenmalige grote mogendheden werd erkend; dat het zevende middel niet in aanmerking kan worden genomen;

4. Over de gegrondheid van het beroep van XXX.

Overwegende dat verzoekster met uitzondering van het derde middel dezelfde middelen als haar echtgenoot aanvoert; dat deze middelen om identiek dezelfde redenen als hierboven onder 3 uiteengezet moeten worden verworpen; dat het derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 149 van de Grondwet en artikel 62, eerste lid van de wet van 15 december 1980 in het beroep van verzoekster uit

twee onderdelen bestaat; dat voor het eerste onderdeel vervangen kan worden door het derde middel van het beroep van de man; dat in het tweede onderdeel ze laat gelden dat de beslissing steunt op de weigering van hoedanigheid van vluchteling van haar echtgenoot terwijl het lot van de asielaanvraag had moeten zijn nagegaan; dat waar in de bestreden beslissing melding gemaakt van de weigering aan Rogeiro KIANGANA van de status van vluchteling wordt onmiskenbaar de verwerping van zijn asielaanvraag wordt bedoeld; dat het tweede onderdeel van het derde middel moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A.73.294/XIV-402 en 73.295/XIV-403 worden gevoegd.

ARTIKEL 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op een februari tweeduizendeen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.